

slippe uden om i givet fald at have nogle klassificerede dokumenter.

Men vores udgangspunkt er, at vi skal have så meget åbenhed som overhovedet muligt i forhold til de her ting. Derfor er beslutningsforslag i den form her et problem.

Jeg vil derfor foreslå at lade det her gå ind i forhold til de diskussioner, der skal være om det forhandlingsmandat, der skal gives, frem for at være et egentligt beslutningsforslag. For der kan jo være elementer, som faktisk ikke er indeholdt i det her forslag, så det i virkeligheden blev for indskrænket, underforstået i omfang, og at vi derfor ikke fik det, vi skulle.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl er det måske lidt det samme. Jeg har sådan set også svaret på det punkt, som i hvert fald er en hovedårsag til, at vi siger, at vi altså ikke kan støtte det i den form, for vi kan ikke få et så rent snit, som hr. Keld Albrechtsen i det her forslag lægger op til, altså at vi faktisk slet ikke kunne have nogen form for klassifikation.

Så det er grunden til argumentationen imod det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg, at vi kommer i gang med en fornuftig diskussion, for det har ikke været Enhedslistens ønske og er ikke Enhedslistens ønske, at der skal være klassificerede dokumenter. Nu er der så blevet lavet den der Solana-undtagelse.

Men jeg opfatter hr. Claus Larsen-Jensens svar sådan, at når det gælder resten af dokumenterne i f.eks. Europa-Kommissionen, så skal de ikke klassificeres. Og nu nævnte ministeren, at der er dette her, man kalder Ministerrådets sikkerhedsregler, som er noget underligt noget, som vi har fået at vide i Europaudvalget at man forhandler om, og dér sniger sig altså noget klassifikation ind.

Jamen lad os så være enige om, at det skal vi ikke have ind, og så lad os få det noteret. Så kan vi jo lave en liste. Hvis der er andre ønsker, end dem, Enhedslisten har opregnet i det her forslag, så synes jeg bestemt også, at vi skal tage dem ind.

Men det vil jo være en parodi, hvis man behandlede et forslag om åbenhed og offentlighed alene bag lukkede døre. Derfor har jeg ønsket, at vi skulle have debatten her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil sige, at vi gerne går ind i substansen af det her, også i det konkrete forslag. Så kan vi så se, hvor langt det rækker i den sidste ende, når vi skal hakke det her af.

Vi har jo også en diskussion i forhold til åbenheden: Hvor dybt og hvor langt og hvor vidt rækker den? Er det enhver tanke skrevet på en computer, der aldrig har været andet end en enkelt tanke hos den enkelte medarbejder, interne dokumenter, der er omfattet af det, og i hvilket omfang gælder det? Eller er der tale om egentlige officielle arbejds papirer i forhold til de her ting? Der er nogle snitflader her, der skal findes, som skal være rimelige også i forhold til de regler, vi i øvrigt kender på nationalt plan. Det er den del af det, vi skal se at afklare i forhold til det regeringsmandat, der skal gives til sidste forhandling.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre kan heller ikke sige ja til beslutningsforslaget her fra Enhedslisten.

Vi er faktisk tilfredse med, at man i EU hele tiden arbejder på at skabe større åbenhed, så der vil være mulighed for at følge beslutningerne og beslutningsprocessen, for naturligvis er det da vigtige sager, der træffes beslutninger om i EU. Men vi har altså ikke den samme trang til som Enhedslisten at føre en alt eller intet-politik, der jo reelt betyder, at man ikke kommer ud af stedet. For hvis man ikke er indstillet på at gå på kompromis, så vil man jo heller aldrig i den virkelige verden kunne forbedre de eksisterende regler.

Det er jo der, kæden hopper af hos Enhedslisten. Man ønsker at stå ovre i det ene hjørne, have de rigtige synspunkter, aldrig tage ansvar, aldrig gå på kompromis. Den holdning har Venstre ikke. Vi ønsker faktisk at påvirke udviklingen, så den går i en for os fornuftig retning.

Vi ønsker så meget åbenhed som muligt. Et af de punkter, hvor vi mener, at det er rimeligt, at man ikke har aktindsigt, er netop forsvarsområdet. For det er jo klart, at hvis man er i en krisesituation, så er det måske ikke så smart, at man blottægger hele sin taktik for fjenden og for hr. Keld Albrechtsen, og hvem der nu ellers kigger ind i forbindelse med en sådan aktindsigt.

Meget af det stammer jo i virkeligheden fra NATO. Der er man altså nødt til af hensyn til rigets sikkerhed at acceptere en vis form for lukkethed. Det er vi indstillet på fra Venstres side.